

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg tror, fru Kirsten Jacobsen får det ganske vanskeligt, for i de seneste år har man kunnet have den formodning, at grunden til, at der blev holdt tilbage, var, at man ville have privatiseret også dette marked. Vi kan jo se, at nu begynder man at privatisere plejehjem, og hvis ikke det offentlige kaster sig ordentligt ind på dette område og bygger det fornødne antal plejehjem, er det klart, at det kan man ikke af finde sig med. Så vil vi få den ene diskussion efter den anden i lighed med den, man har haft med hr. Jørgen Winther om hans privathospitaler. Det har nu stået på næsten dagligt igennem over et år; det samme vil ske på plejehjemsområdet.

Den regering, vi har nu, skulle da ikke være interesseret i dét. Den skulle være interesseret i at gå foran i dette arbejde.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Man bliver jo næsten rørt til tårer, når man hører fru Kirsten Jacobsen og fru Lilli Gyldenkilde. Jeg synes ikke, det skal være uimodsagt her fra Folketingets talerstol, at et bredt flertal i dette Ting ikke har været interesseret i at gennemføre en forbedret ældrepolitik. Og jeg vil gerne understrege, at dér, hvor der er sat handling bag ordene, er det faktisk sket i den nuværende regerings levetid.

Fru Kirsten Jacobsens hukommelse må åbenbart være kort, for hvis den var lidt bedre, ville hun erindre, at der ved førstebehandlingen var bred tilslutning til de intentioner, der ligger i Fremskridtspartiets forslag. Men vi havde også den holdning, at det ville være svært – for ikke at sige umuligt – at lave en 3-måneders-grænse, når vi taler om anvisning af plejehjemspladser.

Det, der er regeringens mål, er, at ventetiden skal være endnu mindre end 3 måneder. Vi vil fortsætte den udvikling, vi har sat i gang, med at afsætte flere penge inden for ældresektoren, så de ældre kan få mulighed for at få et trygt forhold at se frem til i deres alderdom. Jeg vil nok sige, at grundene til, at vi står med forslaget her og nu, kan være mange. Det skal jeg ikke blande mig i, men jeg tror, det bærer lidt præg af, at vi nærmer os en valgsituation. Hvis vi kan komme dertil, at det brede flertal, vi hidtil har kunnet skaffe for ældrepolitikken, også vil bakke op om den nuværende regerings

ideer og forslag, tror jeg, vi kan nå langt, ikke til gavn for enkeltpartier, men til gavn for de ældre. Det er det, vi bør være optaget af, og det er det, der er det afgørende for regeringen og Socialdemokratiet. Vi vil gerne bruge flere ressourcer, men vi vil samtidig sige, at der skal være plads til – som det har været god tradition i dette land – at de enkelte kommuner kan planlægge deres ældrepolitik ud fra de forudsætninger, de har, og ud fra de betragtninger, man lokalt mener bedst løser de ældres problemer. Det er vi meget optaget af; det er det afgørende for os. Så selv om der er gode intentioner bag forslaget, kan vi ikke stemme for det i den nuværende form.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Jørn Pedersen, de ældre kan ikke leve af regeringens og Socialdemokratiets gode intentioner. Det kan de ikke, der er nemlig ingen tag over. Det er jo velkendt, at før regeringen trådte til, var hr. Jørn Pedersen og Socialdemokratiet – sammen med SF og Fremskridtspartiet – dem, der hele tiden skubbede på over for den tidligere regering, og dengang var synspunkterne i Socialdemokratiet helt sammenfaldende med de synspunkter, SF og Fremskridtspartiet gav udtryk for, når det gjaldt ældrepolitikken. Den 25. april 1991 – det er nu 3 år siden – vedtog Folketinget enstemmigt en dagsorden, hvori der stod, at det nødvendige antal plejehjemspladser skulle være til rådighed, og på 3 år har man ikke opnået at gå i den positive retning, man er gået i den negative retning. Situationen i dag med hensyn til antallet af plejehjemspladser og med hensyn til ventetiden til en plejehjemsplads er ringere for de ældre, end den var, da Folketinget enstemmigt vedtog en dagsorden og sagde, at det påhvilede kommunerne at stille det nødvendige antal plejehjemspladser til rådighed.

Man har haft 3 år til at gøre noget, men man har ingenting gjort. Derfor har man en situation i dag, der er mere katastrofal, end man havde april 1991.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Til oplysning for fru Kirsten Jacobsen: Den nuværende regering har ikke siddet siden den